Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

© Doina Hasneş-Ciurdariu
TOATE DREPTURILE DE EDITARE
ŞI DE TRADUCERE ALE ACESTEI CĂRŢI
APARŢIN AUTOAREI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
HASNEŞ-CIURDARIU, DOINA
Maria ne unește/ Doina Hasneş-Ciurdariu. - Câmpulung Moldovenesc: Pre-Text, 2020
ISBN 978-606-8328-58-4
2

Doina Hasneş-Ciurdariu

MARIA NE UNEȘTE

Editura Pre-Text
2020

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Bibliografie

Ambrogetti F. și Rubin S.,*Papa Francisc,* Publica, București, 2013.

Dumea C.,*Cred în Biserică,* Sapienția, Iași, 2011.

Forlai G., *Să ne îmbrăcăm în lumină,* Pauline, București, 2018.

Frost B., *John D. Rockefeller: Infinitely Ruthless, Profoundly Charitable*, Biography, 2000.

Hau L., *What Worries the Rich?*, Forbes, 2007 (23 mai).

Iorga N., *Istoria Bisericii Românești și a vieții religioase a românilor,* Neamul Românesc, Vălenii de Munte, 1908.

Krěsimir Š., *Be my witnesses,* Fra. Slavko Barbaric, P.P. 2988266, Medjugorje, Bosnia and Herzegovina.

Necula C., *Pedagogia poveștii*, Agnos, Sibiu, 2015.

Necula C., *Ogorul cu îngeri,*Agnos, Sibiu, 2015.

Noica N., *Catedrala Mântuirii Neamului-istoria unui ideal*, Basilica Patriarhiei Române, București, 2011.

O`Leary F., *Vicka ... her story,* Findbar O`Leary Ravensdale, Irlanda.

Origene Cf., *La preghiera,* Citta Nuova, Roma, 2008.

Pleșu A., *Despre îngeri*, Humanitas, București, 2015.

Sarov S., *Convorbirea cu N. A. Motovilov,* Renașterea, Cluj-Napoca, 2016.

Cuprins

Cuvânt înainte: Ce este Medjugorje? 7
Cuvânt pentru cititorii mei..... 11
Rozariul care a adus noi vocații..... 13
Fericitul Rockefeller..... 21
Nevoia de Biserică..... 31
Să mergem împreună!..... 41
Rugăciunea care ne salvează..... 66
Pledoarie pentru căsătorie..... 83
Lăsați cerul să vă ocrotească copiii!..... 91
România este Grădina Mea..... 99
Fiți voi brațele mele!..... 111
Doar o scrisoare 121
Bibliografie 144

Libris.RO

gândurilor, sentimentelor și idealurilor nobile, dar și o tribună a românismului, omeniei și moralității creștine.

Nădăjduiesc ca și această nouă carte să devină un simbol al triumfului asupra suferinței umane și apostaziei generale, în această lume aflată în derivă, plină de ură și de necredință. În fond, al doilea titlu al fiecărei cărți pe care l-am dat în sine-mi este „*Nihil sine Deo*", întrucât știu că nimic nu poate fi fără Dumnezeu și pentru că mi-am dorit ca fiecare carte să fie un infim „Mulțumesc!" pentru toate Harurile pe care le-am primit eu și cititorii mei.

Italienii spun: „Il cuore non è dove batte, ma dove ama". La fel și inima mea, nu este acolo unde bate, ci în locul unde iubește. Inima mea este cu voi dragii mei cititori și știu că este în siguranță în mijlocul vostru, chiar dacă cu mulți nu ne cunoaștem și poate nici nu ne vom cunoaște personal. Acest lucru însă nu mă poate împiedica să vă iubesc pe toți, știind că *iubirea este singurul lucru care se înmulțește atunci când îl împarți.*

Să luăm cu noi lumina și speranța și în această nouă carte care începe să se plămădească acum, rugându-L pe Bunul Dumnezeu să-i sporească puterea și pe Preacurata Sa Maică să ne unească, ca să ne regăsim cu aceeași bucurie și împlinire între filele ei.

Rozariul care a adus noi vocații

O tânără cititoare a remarcat că folosesc frecvent în cărțile mele cuvintele *„Intențiile Inimii Neprihănite a Preasfintei Fecioare Maria"* și printr-o scrisoare m-a întrebat la ce mă refer, ce poate însemna asta. Ei bine, răspunsul este acesta:*„Intențiile Preasfintei Fecioare sunt cele ale lui Dumnezeu!"*. Eu și cititorii mei vrem să colaborăm activ la Triumful Inimii Neprihănite a Mariei și pentru asta toți înțelegem că trebuie să avem un program riguros de rugăciune, care să includă și rugăciuni pentru Intențiile Inimii Ei.

Pornind de la această scrisoare, mi-am amintit de o mărturie foarte frumoasă, prin care să exemplific importanța acestor rugăciuni.

În anul 2008, însuflețită de credința că Țara Sfântă este a doua noastră patrie în care ne-am născut la viața supranaturală, am făcut un pelerinaj la locurile sfinte, pe urmele lui Iisus și ale Mariei. A fost un pelerinaj mirific, despre care am scris și intenționez să mai scriu în viitor.

Ghidul și îndrumătorul nostru spiritual a fost părintele D., care este un perpetuu pelerin, care a vizitat aproape toate locurile sfinte din întreaga lume. Evident că eu i-am dăruit câteva cărți și i-am vorbit despre Aparițiile Maicii Domnului de la Medjugorje. Părintele știa despre Medjugorje, dar încă nu simțea dorința imperioasă de-a ajunge acolo, așa că eu mă străduiam să-i transmit Chemarea Mariei. Mișcat de fervoarea mea, a decis să-mi facă o surpriză și o bucurie. Într-o zi a programat o

Libris.RO

întâlnire cu o soră din Ordinul religios al Carmelului din Haifa. Credeam că sora este pelerină de Medjugorje, dar povestind cu ea, am aflat o minunată poveste despre apariții, mesaje, rugăciuni și despre Intențiile Inimii Neprihănite a Mariei...

Ordinul Carmelitan este un ordin religios născut pe Muntele Carmel în secolul al XII-lea, când un grup de pustnici latini ce trăiau în rugăciune în peșterile de acolo, au primit din partea Patriarhului Albert din Ierusalim o Regulă de viață: „meditează ziua și noaptea legea Domnului". Astfel, ei trăiau pe Muntele sfânt după spiritul Profetului Ilie Tesviteanul care și-a exprimat întreaga sa viață în strigătul de bătălie:*„Viu este Domnul, în fața căruia stau!"*.În acest strigăt se rezumă carisma Carmelului: Dumnezeu este viu! El are întâietate absolută. Deci, eu pot întotdeauna să stau în Prezența Lui! Și stând în fața Lui, sporește în mine dorința de a împlini Voia Sa. „Ard de zel pentru Domnul Dumnezeu Savaot!", este deviza lui Ilie înscrisă în blazonul Ordinului. Aici este deja înscris tot ceea ce se va dezvolta în veacurile următoare din istoria Carmelului. Evident, acei pustnici au considerat-O pe Preasfânta Fecioară ca adevărata stăpână a muntelui și a vieții lor. Și atunci când au fost constrânși să părăsească muntele lor drag, datorită cuceririi Țării Sfinte de către musulmani, s-au prezentat în Europa apuseană și apoi în întreaga lume cu numele de *„Frații Preasfintei Fecioare Maria de pe Muntele Carmel"*.

Am făcut acest succint istoric al Carmelului pentru ca cititorii mei să-l cunoască și să înțeleagă de unde ne vine această mărturie a maicii din Carmelul din Țara

Sfântă. Aș completa doar, amintindu-mi cu plăcere de cuvintele Sfântului Papă Ioan Paul al II-lea, pe care le-a rostit în mai 1999, înainte de a pleca din România : „Am încredere că această vizită va aduce roade pentru viitorul Bisericii și al Țării!". Doar câteva zile mai târziu, călugării carmelitani din Provincia Venețiană, călăuziți de veșnicul lor spirit misionar, au hotărât să deschidă o prezență carmelitană în România și I.P.S. Ioan Robu i-a primit în dieceza de București și apoi în alte locații din țara noastră. Pe meleagurile noastre, ei continuă să trăiască prezentul, experimentând primatul lui Dumnezeu și împărtășind tuturor Iubirea Sa.

Ei bine, revenind la mărturia sorei din Haifa, totul a pornit din Quito, Ecuador, unde se afla un convent (mănăstire) de maici al Carmelului. Un Ordin Carmelitan extrem de sărac, care pierea din cauza lipsei vocațiilor. Surorile erau toate în vârstă, așa încât au trebuit să închidă noviciatul, căci nu mai aveau vocații de foarte mulți ani. Superioara, Maica Maria-Elena a auzit vorbindu-se despre Medjugorje și despre Aparițiile Maicii Domnului, dar se gândea că este imposibil de ajuns acolo, fiind la capătul lumii. Când una dintre maici a cerut permisiunea să plece acolo cu un grup de pelerini, a fost deopotrivă surprinsă și foarte încântată. I-a dat misiunea să se roage pentru obținerea de Vocații în Carmelul lor și chiar i-a sugerat să încerce să găsească un vizionar căruia să-i încredințeze o scrisoare pentru Preasfânta Fecioară cu această intenție.

Sora pelerină nu a putut contacta nici un vizionar, dar a avut privilegiul de-a asista la o apariție publică pe munte noaptea, pe care a trăit-o cu mare fervoare. Când,

Libris.RO

după apariție, vizionarul a împărtășit mesajul Preacuratei, maica a fost foarte surprinsă să constate că Maica Sfântă i-a răspuns personal la ruga ei: *„De toate comunitățile care se vor ruga împreună, zilnic, Rozariul întreg* (cele trei părți: Misterele de Bucurie, de Durere și de Slavă) *după Intențiile Inimii Mele Neprihănite, mă voi ocupa Eu însămi și le voi alege vocațiile"*.

La întoarcere, sora a transmis mesajul Superioarei Carmelului, iar aceasta a simțit că mesajul era pentru ea. Imediat a făcut cunoscută propunerea Preasfintei Fecioare, care a fost primită cu multă bunăvoință. Au făcut schimbări în program pentru a încadra toate părțile Rozariului și continuau să se roage și în timpul muncii. Astfel a început pentru ele o perioadă de mare fervoare mariană.

Rezultatele – conform promisiunii Reginei Păcii de la Medjugorje – nu s-au lăsat mult așteptate. După doar câteva luni a apărut prima vocație, apoi au urmat și altele. Au fost atât de numeroase încât Maica Superioară a trebuit să fondeze un alt Carmel, pe cel din Santo Domingo. Cum atingeau un număr superior celui de 21 de surori (acesta fiind maxim pentru un Carmel), au trebuit să fondeze încă un Carmel, în Panama. Este de la sine înțeles că în aceste noi Carmeluri s-a păstrat regula celor trei părți ale Rozariului recitate zilnic.

Maica Maria-Elena a început să întreprindă misiuni în alte ordine religioase, care se stingeau din lipsa vocațiilor, împărtășind miracolul revigorării Carmelului lor în urma rugăciunilor făcute la cererea Reginei Păcii de

la Medjugorje. Inutil să precizez că, după un timp, au început să curgă vocațiile și în aceste ordine...

Sora din Carmelul din Haifa care mi-a relatat această istorie, a mărturisit: „Eu sunt rod al acestui Mesaj al Mariei și al rugăciunilor carmelitanelor din Quito, pentru că am intrat întâi în Carmelul din Santo-Domingo!".

Acum înțelegem mai bine de ce Maica Sfântă ne repetă atât de des: ***„Dragi copii, vă invit să trăiți Mesajele Mele!"***. Tot Ea ne-a spus: ***„Este un timp pentru toate!"***, adică este important *să găsim timp pentru rugăciune*, pentru viața spirituală, așa cum găsim timp pentru a munci, pentru a studia, pentru a ne odihni. Vedeți, când plecăm la lucru sau la școală, ne facem timp să ne spălăm, să ne aranjăm ținuta și este un lucru normal. Dar trebuie să ne întrebăm cât timp acordăm rugăciunii. Dacă spunem:*„n-am timp"*, atunci cum găsim timp pentru o cafea, o țigară sau alte lucruri și pentru rugăciune nu? Plecăm de acasă cu sufletul înfometat, cu sufletul care nu a fost hrănit de dimineață. Și atunci, cum vom putea suporta ziua? Cum vom putea fi răbdători cu ceilalți? Cum vom putea dărui pacea? Cum vom putea ierta? Un suflet gol intră ușor într-o stare conflictuală.

Preacurata a cerut în numeroase mesaje: ***„Să fim activi în rugăciune"***. Acest mesaj este foarte important pentru noi toți. De ce cere Maica Sfântă rugăciunea? Pentru că **rugăciunea este un mijloc pentru a avea pace, bucurie, pentru a ne putea împăca**. Toți vrem pacea, toți vrem împăcarea, toți vrem să fim iubiți și să iubim. Dar

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

trebuie ca noi toți să acceptăm și mijloacele prin care să primim acest Har. Iar acest mijloc este rugăciunea.

O rugăciune bineplăcută Preasfintei Fecioare este rugăciunea Rozariului. Ea ne spune: *„Iubesc toate rugăciunile pe care le faceți cu inima, în special Rozariul (...)"; „un simplu Rozariu poate face miracole în lume și în viețile voastre!"*.

De altfel, celor care se roagă Sfântul Rozariu, Maica Domnului le-a făcut niște promisiuni uimitoare prin Fericitul Alain de la Roche:*„Cel ce persevereazǎ în recitarea Rozariului va primi toate harurile pe care le cere (...). Am obținut de la Fiul Meu promisiunea ca toți cei devotați Sfântului Rozariu să-i aibă ca frați pe Sfinții din Ceruri în viață și în moarte!"* (Vezi cartea *„Maria și copiii Ei"*, pag.56, 57).

Este deci evident că Maria, nu va abandona niciodată o persoană sau o colectivitate aflată în impas, dar care se roagă și cere ajutor. Ea nu va ezita niciodată să urce neîncetat la Ceruri pentru a obține Haruri și Binecuvântări!

Astăzi, problemele Bisericii și ale lumii sunt imense. Nicio cale de victorie nu trebuie neglijată. Fie ca această soluție dăruită de Regina Rozariului să determine un nou avânt la copiii care sunt copleșiți de probleme și se descurajează. Maria nu ne va dezamăgi. Să ne deschidem larg inimile pentru a primi Harurile speciale pe care ni le oferă prin Rozariul Ei. Și mai ales, să nu spunem „nu pot", pentru că atunci când Domnul ne invită la ceva *„ne dăruiește și harul și puterea necesară!"*, ne spune Părintele Slavko Barbaric.

Medjugorje, locul sfânt în care ne așteaptă neîncetat Preasfânta Fecioară, pentru a primi cu mâna întinsă rugăciunile noastre.

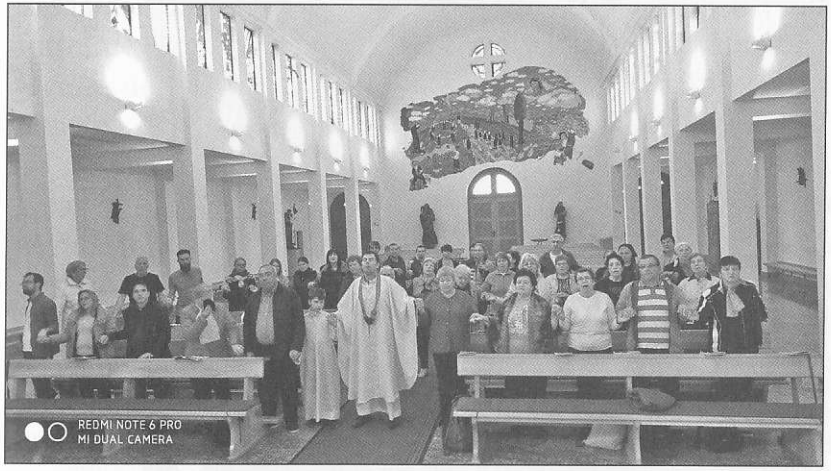

Rugăciune sacră în loc sfânt.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

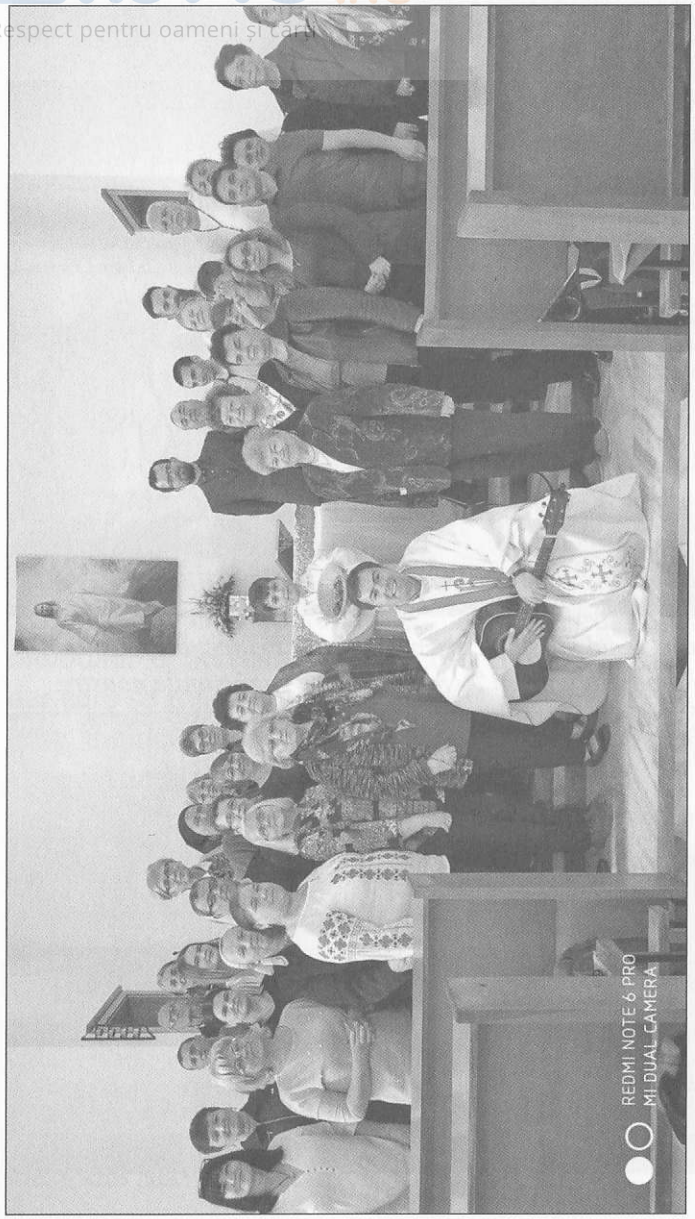

Entuziasmul cu care răspund preoții și pelerinii la Chemarea Mariei.
Grup din Roman.
Organizator: Prof. Vicențiu Ciocan

Fericitul Rockefeller

La o lansare de carte, un tânăr m-a întrebat: „Ce trebuie să facă un pelerin de Medjugorje, pentru ca pelerinajul său să fie rodnic?". Mi-a plăcut ideea cu rodnicia, așa că i-am răspuns zâmbind malițios:

- Să facă ceea ce a făcut miliardarul industriaș american John D. Rockefeller la 50 de ani!

Văzând deconcertarea și ilaritatea celor din sală, bucuroasă că i-am incitat și le-am trezit interesul, m-am explicat:

- John D. Rockefeller (1839-1937) nu a fost la Medjugorje, dar cazul lui este evocator pentru o sămânță căzută între spini din parabola spusă de Iisus. Analiștii de la revista americană „Forbes" au realizat într-un studiu un top al „temerilor" oamenilor bogați. Între aceste temeri se numără: riscul de-a fi înșelat și furat, riscul de-a fi răpit, furtul de identitate, controlul fiscal, tribunalul, problemele legate de securitate... Totuși vârful îngrijorărilor este temerea de a nu mai reuși să îți mențiii statutul, dorința de a-l ridica permanent și de-a merge mereu înainte și în sus. Doar în sus! Pilda semănătorului vorbește despre sămânța căzută între spini, care nu poate crește fiind sufocată de „grijile lumii, înșelăciunea bogaților și poftele altor lucruri". Rockefeller, fiul unui tâmplar din America, la 33 de ani era milionar, la 43 de ani domina industria petrolului, iar la 50 de ani era cel mai bogat om din lume. Nu fuma și nu bea alcool, dar la 50 de ani era copleșit de stres, avea probleme digestive și își pierduse tot părul.

Libris.RO

Câștiga un milion de dolari pe săptămână, dar nu putea mânca decât lapte și biscuiți. Anxietate extremă, insomnii rebele și permanente... Ajunsese o epavă. Doctorii nu-l mai puteau ajuta și nu îi mai dădeau mult timp de viață, iar ziarele aveau deja pregătit necrologul.

A fost momentul unei *reveniri în sine*, a unei decizii radicale de a-și schimba viața total, de a fi cunoscut altfel. A avut puterea s-o facă. În revista „Biography", John D. Rockefeller este descris ca fiind cel mai detestat afacerist al secolului al XIX-lea și cel mai generos filantrop al secolului al XX-lea. Altfel spus, un om care și-a petrecut prima jumătate a vieții făcând bani și a doua, dăruindu-i. Donațiile sale, făcute în scopuri umanitare pentru sănătate, educație și spiritualitate religioasă se ridică la peste 14 miliarde de dolari! Rockefeller a trăit până la venerabila vârstă de 97 de ani și a trăit din plin, fără să fie înăbușit nici de griji, nici de bogății. A murit sănătos și deplin fericit.

Dragii mei, pentru asta trebuie să ne rugăm Maicii Sfinte la Medjugorje: să primim ajutor și putere de Sus, pentru a ne schimba complet viața, să punem un nou început și restul vieții noastre să-l dedicăm slujirii lui Dumnezeu și semenilor. Adică viața noastră să se împartă în două părți distincte: cea înainte de Medjugorje, cu toate păcatele noastre și cu toate atracțiile lumii, și cea după Medjugorje, în care ne dăruim total Voiei lui Dumnezeu și toate celelalte griji lumești se vor rândui de la sine. Dacă Rockefeller a putut, cu atât mai mult vom reuși noi, cei care O avem alături pe Măicuța Domnului, cu ajutorul și mijlocirea Ei, cu puterea Ei nebiruită.

Ei bine, eu cunosc o femeie care cu rugăciunea a reușit să obțină o astfel de schimbare în viața soțului ei, aflat la 50 de ani într-un teribil eșec al vieții sale. Un om care dacă n-ar fi fost susținut cu o rugăciune asiduă și ferventă, putea să se piardă și să devină un *homeless*, un om al străzii...

În urmă cu câțiva ani am cunoscut-o la Medjugorje într-un pelerinaj făcut împreună, pe doamna farmacistă Mioara din Iași. Era venită cu fiica ei Denisa, economistă, care tocmai trecuse prin calvarul unui divorț dureros și otrăvit. Amândouă, mamă și fiică, erau extrem de îndurerate, fiica disperată, mama copleșită de îngrijorare și de temeri pentru sănătatea și viitorul Denisei. Ne-am împrietenit din prima zi. Deși foarte rezervată, doamna Mioara mi-a încredințat totuși necazul pentru care inima ei de mamă sângera și m-a rugat să le însoțesc cu rugăciunea, ceea ce mărturisesc că am făcut-o cu mare drag și am continuat să o fac și după întoarcerea acasă.

Ceea ce însă m-a impresionat foarte tare, era respectul și afecțiunea profundă a doamnei Mioara pentru soțul ei Traian și regretul ei profund că din motive profesionale nu erau împreună în acest pelerinaj. Se simțea oarecum stingheră fără soțul ei, acum la 50 de ani, fiind prima oară când pleca de acasă fără să fie însoțită de el. De altfel, mi-a mărturisit că doar stăruința Denisei a convins-o să vină în urgență, fără să mai aștepte ca și Traian să se elibereze de îndatoririle profesionale și să fie împreună.

Traian are 50 de ani și este profesor universitar de prestigiu la Universitatea din Iași, o persoană superdotată